

Margita Gailitis

Trudna u Španjolskoj

Svi prozori
vraćaju replike
napuhanih trbuha.
Ona se umnožava.
Ponavlja. Ponavlja.
Čudo.
Iz samotne
samoće
Isus hrani
horde
neiscrpnom
jednom ribom.

Oni viču "Guapa! Guapa!"
dok ona ravnih stopala vesla dalje.

Ona napuhuje
savršena spiralu
dvostrukim dahom
Ole!

Ona je matador.
Crvena hipnoza
uličnoj koridi,
sperma koja eksplodira
vrelina bikova
u trku.

U njezinim
kretnjama
slijepo
koštunjavo more
- troglodit
i povijest.

Nazadno

On nje mogao
protiv svojih sklonosti,
ograničenja.

Njegova je mama
pala s pločnika
kad je imao dvije nježne godine,
Femme fatale
zauvijek nakon toga,
putovala je
sredinom ceste
poričući
zavoj.

Njegov tata
rano je pretvorio
podrum u električne
vlakove. Mašta staje
dok jednog dana nije pošao
oploviti, kaže Mama,
svijet s nekom kurvom,
djetinjom vješticom, morskom ljubavnicom.

Dječak je odrastao
uz razglednice,
poštansku ljubav,
daleku brigu
i histeriju
Mame, izbjegavajući
kamione, uz poneku
neuspješnu nesreću.

On nje mogao
protiv svojih sklonosti,
ograničenja.

On kapa povremenu
ljubav poput spore
slavine što curi
ponekad eksplodira
žudi za vješticom
nazadnom morskom kurvom.

Moj otac

moja majka čuva
detalje o mom ocu
zaključane u sefu svog tijela

njegova kombinacija njezina tajna
u noćima zamišljam
kako rastvara svoju toplu krv
nasljeđe njegova imena

#

U trećoj godini kad
sam zadnji put vidjela svog oca
gruba vunena vesta

tekstura na mom obrazu
ostavila je trajno
jagodu oznaku ožiljak

#

nevidljivi ožiljak osim
što danima kada mi suze
ne žele ispuniti oči
skupljaju se u tu grimiznu
zvijezdu eksplodiraju mi u lice

#

ali ja poznajem svog oca
nema ruku
nema ruku za obranu
nema ruku za zavoje nema
ruku za omote ljubavi

#

nakon rata daleke
glasine kažu netko živi u njegovom tijelu
oženjen ima sina umro je

#

draže mi je da je prognan u Sibir
uhvaćen u još jednom bijegu
on smanjuje daljinu više

trajno pismo
koje u hladnoći smrzava
moje dijete nije dovršeno

Žena

ja sam ljiljan
zeleno ljubičasto grlo
sjeme što buja

ja sam lisica
smrznuta spaljena naranča
skupljam brzinu

ja sam tigrica
nehajna pjegava ispružena
trenutak prije
potrebe za ubijanjem

Ukus koji se njeguje

Poput kavijara, on je ukus koji se njeguje, sol.
Kazna jednom preživljena, oslobađanje
oceana na mom vikinškom jeziku.

Ukus koji se njeguje, on je poput puža, želatinast.
Tekuć. Ne treba ga čuvati nego progutati, odjednom.
Oslobađanje primitivnog
u mom žalovanju, krvi.

Ukus koji se njeguje, on je poput jutra, previše blistav.
Neugodno i naglo buđenje iz intrige,
snovi gutaju noć. Samo jednom.

Oslobodite impresionistu.
Zaluđenog suncem. Ukus koji se njeguje.

S engleskog preveo Miloš Đurđević